

Publicerad 2018-05-28 10:28 av filosofian

Vår 2017

Förr ger glöd

Tåget rullar framåt
men jag har ryggen emot
har varit i framtidens ångest
hos dem som inte orkar längre
för stunden tar jag min egen
den som för stunden är i balans
alldeles med ro och stannar en
liten stund till i det som är förr

I det som fyllt mig med en glöd
skapad av att fylla en annans
skapa livsgnista kanske ett leende
någon slutligen fint kan ge
ett plus ett blir alltid två

Ödmjuk med rosiga kinder
närmar sig min regniga stad
där jag lägger nya bitar i mitt puzzel
här ska jag förvalta det som är jag
det där jag så gärna vill
kanske faktiskt någon gång
skulle kunna bli en sanning

Men tåget är inte framme än
och jag möter det som var förr igen
ilskan och frustrationen
från de andra som lever
där mörkret är större än ljuset
lite tämjde vi än mer gjorde de
ett samtal är en verbal tårkanal
långsamt rinner smärtan ut

Jag möter den regniga staden
den som jag älskar den som är min
fylld med en glöd
från det som var då
stark i en skör position
hoppas jag lite att det som var förr

kanske kan bli en del av det nya

som skapar en ständig glöd

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren filosofian med Poeter.se id #36379 innehar upphovsrätten